

हिं सोम्य । मन” इति श्रुतिः विवरणं कोशशब्दे । अन्न-
प्रकृतस्य च तस्मिन् “तत् प्रकृतवचने” पा० मयट् । अन्न-
प्रचुरे यज्ञादौ “अन्नमयो यज्ञ” इति सि० कौ० ।

अन्नमल न० पु० अन्नस्य मलः किट्टः । निस्सारितरसभागभेदे
(सिष्टि) इति ख्यातेऽन्नकिट्टे “वर्चस्काः मल” इति सि०
कौ० । सुरायाञ्च “सुरा वै मलमन्नानां पुरीषं मलमुच्यते ।
तस्मात् ब्राह्मणराजन्यौ वैश्यश्च न सुरां पिबेदिति”
प्रा० वि० सूतिः ।

अन्नरस पु० अन्नस्य रसः सारांशः खादो वा । भुक्तस्य अन्नस्य
सारांशे “मवा अयं पुरुषोऽन्नरस” इति श्रुतिः अपथ्यैः
सह सभुक्ते व्याधिरन्नरसे यथेति” वै० । रसस्तु जठरा-
नलेनान्नस्य परिपाकात् कश्चित् सारांशः । अन्नपाकशब्दे
तद्विवरणम् । अन्नस्याखादे च ।

अन्नविकार पु० अन्नस्य विकारः । शोणितादिषु सप्तसु
धातुषु “प्रधानेन व्यपदेशाभवतीति” न्यायात् चरमधाता-
वेवाख्य प्रयोगोपाधित्वात् चरमे धातौ शुक्ले रा० नि० ।
शुक्रोत्पत्त्यर्थमेव हि क्रमशः शोणितादिपाकात्तस्य प्राधा-
न्यम् । अत एव “अन्नाद्देत” इति श्रुतौ अन्नतो रेतस
उत्पत्तिर्दर्शिता सा च परस्परयैव ।

अन्नाद् लि० अन्नमत्तुं शक्नोति अद-अण् उप० । अन्न-
भोजनसामर्थ्यावति दोष्माग्नौ । “अन्नवानन्नादोभवति य
एवं विद्वानिति क्वा० उप० । “अन्नादः दोष्माग्निरिति”
शा० भा० । “त्विषिमानपचितिमान् यशस्वी ब्रह्मवर्चस-
न्नाद” इति कात्या० ३, ३, ५ । अन्नभक्षके लि० “टिड्-
टाणजित्वादि” पा० सूत्रे आद्यन्तयोस्तद्वितसाहचर्यात्
तद्विताणन्तादेव ङीप् अन्यतोऽन, तेनातः स्त्रियां टाप् ।

अन्नादिन् लि० अन्नमत्ति अद-णिनि ईत० । अन्नभक्षके । “भैक्षेण
वर्त्तयेन्नित्यं नैकाद्यादी भवेद्ब्रूतीति” मनुः स्त्रियां ङीप् ।

अन्नाद्य न० अन्नरूपमाद्यं भक्ष्यम् । अन्नरूपभक्ष्ये । “अग्नि-
मन्नादमन्नाद्यायादधे” य० ३, ५ । अन्नमाद्यं यस्य । अन्न-
प्रभृतौ लि० “अन्नाद्याय व्यूहृषं सोमोराजा यमागमदिति”
दन्तधावनमन्त्रः । “अन्नाद्येनोदकेन वा” इति मनुः ।

अन्नायुस् लि० अन्नमायुर्जीवनसाधनस्य । अन्नजीवने “स
एषोऽन्नस्य यज्ञोयज्ञायुरन्नायुर्वा एष यज्ञायुरिति” ऐ०
उप० । अन्नायुरन्ननिबन्धनायुरन्नजीवन इत्यर्थः ।

अन्नावृध लि० अन्नं वर्धतेऽनेन वृध-करणे क्तिप् ईत० पूर्व-
प्रददीर्घः । अन्नवर्धके । “अत उवा पितृभृतोजनिती-
प्रन्नावृधं प्रतिचरन्नान्नैरिति ऋ० १०, १, ४ ।

अन्नाशन न० अन्नस्य विधानेन आशनम् । अन्नप्राशनार्थे ।

अन्य लि० अन-अन्नादि० य । भिक्षे, सङ्घे च ।

“उत्थितं दृष्टशेऽन्यच्च कबन्धेभ्यो न किञ्चनेति” ऋषः ।

“शरीरेण समं नाशं सर्वमन्यद्वि गच्छति” हितो० ।

“अन्यदुच्छृङ्खलं सत्यमन्यच्छास्त्रनियन्तिसिति” भावः

धन्यास्तापुष्पारत्नरोहणभुवोषन्यासदन्त्यैव सेति” सा० द०

सङ्घे अन्योक्तिः सुखत्वेऽस्य सर्वनामता । “नान्वये

सति सर्वस्वं यज्ञान्यस्मै प्रतिश्रुतमिति” या० । “व्याप्तिः

साध्यवदन्यस्त्रिद्विति” भाषा० । “द्वलहन्नयेषां या शत-

क्रतोरिति ऋ० ८, ३३, १४, अन्यस्मिन् यूप्, निदधाति

रेत इति ऋ० ३, ५५, १७ । द्वन्वेऽन्यस्य न तत्कार्यम्,

“साध्यन्यानां सखिद्विषे” इति सु० बो० । जसि तु वा

साध्यन्ये-साध्यन्याः । तस्येदमित्यर्थे क् डक् । अन्यदीयः ।

अन्यकारुक् प्र० अन्यत् करोति क्-उण् स्वार्थे कन् कारुक् ।

पुरीषकिट्टे हारा० । अन्यस्य कारुके लि० ।

अन्यचित्त न० अन्यदिव स्वयापराक्षमं चित्तं कर्म्म ।

विषयालोचनासमर्थं चित्ते । ईत० । अन्यमनस्ते लि० ।

अन्यत् अव्य० । अन-वा० यति । अन्यार्थे । “देव-

दत्तो गच्छति अन्यच्च यज्ञदत्त” इति गण० मङ्गो०

स्वरादिपाठादव्ययत्वम् ।

अन्यतम लि० अन्य+उतमइति, सुग्वबोधम् । बहूनां मध्ये

निर्द्धारिते एकस्मिन् । न्यायमते अनेकभेदावच्छिन्नप्रतियो-

गिताकभेदवति तच्च तद्विन्नत्वे सति तद्विन्नत्वे सति तद्विन्न-

भिन्नत्वम् । यथा घटपटगृहान्यतम इत्यादौ घटादिभेद-

त्वयभेदो घटपटगृहेष्वेव, तद्विन्नेषु सर्वत्र तत्त्वयभेदस-

त्वात् । अनेकत्वञ्च अपेक्षाबोधविषयत्वं तथा च यावन्तः

पदार्थाः अन्यतमघटकप्रथमभेदप्रतियोगितया विवक्षिता-

स्त्वावन्तएव भेदा पाह्यग्रास्तथा च तावत्पदार्थभिन्नभेद-

वत्त्वमेवान्यतमशब्दार्थः । “अन्यतरान्यतमशब्दौ अव्युत्पन्नौ

प्रातिपदिके इति” कैयटः । तेनान्यतमस्य न सर्वनामका-

र्यम् “किञ्चिदोनिर्द्धारणे इति” पा० किञ्चिदङ्गोऽन्यत्र

उतरादिविधानाभावाच्च उतमान्तत्वम् अतोऽव्युत्पन्नत्वम् ।

इति भा० प्र० उ० । अतएव सर्वनामसंज्ञासूत्रे उतरउत-

मान्तयोस्तत्वेऽपि अनन्तरशब्दस्य पृथग्यहणम् ।

“कर्म्मदिषट्कान्यतमत्वं कारकत्वमिति” सारमञ्जरी

“अधःप्रकुपितोऽन्यतमो हि दोष” इति सुश्रुतम् ।

अन्यतर लि० अन्य+उतर सु० बो० । द्वयोर्मध्ये निर्द्धारिते

एकस्मिन् । न्यायमते भेदद्वयाद्विच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदवति